

Iz pera selektorice 42. Pozorišnih/Kazališnih igara BiH Hasije Borić-Stojić:

***

Jasmin Imamović, LJETOPIS O KRALJU TVRTKU, režija Dino Mustafić, BKC SARAJEVO

Ljetopis o kralju Tvrtku historijska je drama koja govori o jednoj od najvažnijih ličnosti u povijesti Bosne, njegovoj vladavini, društvenim odnosima njegovog vremena, Tvrtkovim bojevima i ljubavima, te udesu Bosne koji se ponavlja do današnjeg dana. Suvremenost ove predstave sažela bih u izvrsno muzičko rješenje Damira Imamovića sa kraja drame: Prvu strofu pjesme Bosno moja divna mila glumci pjevaju intonativno savršeno, a s njima i publika. A, zatim kreće bolno rastakanje. Druga strofa se pjeva već pomalo muzički modulirano, iščašeno, kao što je i sama Bosna i Hercegovina danas. Slijede bolni rezovi, u kojima se otkida zadnji slog pjesme, koja više ne može da se završi. Haj, u tebi je Sarajevo, puno sevda... Haj, u tebi je Banja Luka uzdah moma... Ali, cijela predstava daje tračak nade da će ova pjesma u budućnosti biti dopjevana.

***

Roman Sikora, TRI DANA ILI USPON I PAD GOSPODINA B, režija Tanja Miletić Oručević, Bosansko narodno pozorište Zenica

Tri dana ili Uspon i pad gospodina B svojevrsna je persiflaža liberalnog kapitalizma. Režija Miletićeve je veoma inteligentna, razigrana i maštovita. Ona glumcima nudi otklon od realističnog načina igre, i daruje mogućnost da se do besvijesti igraju, da otkrivaju u ovoj crnohumornoj drami svoj talenat za satirično. Nama nudi mogućnost da bez velikih emocija, a sa puno razuma sagledamo kapitalizam kao sistem koji i nas sve više pritišće.

***

Nina Mitrović, SRETNI LJUDI, režija Ivan Leo Lemo, HNK Mostar

Sretni ljudi svojevrsan je esej o pozorištu, bez klasične dramske strukture. Stvarna publika u teatru sluša i gleda niz unutarnjih monologa gledalaca jedne predstave, koji tek povremeno imaju dodirnih tačaka. Unutarnje radnje nema, to je tek slika jednog neurotičnog, iščašenog vremena koje živimo, tragična slika našeg vremena u kom se ljudi opijaju, drogiraju, maštaju o ljubavi, o svojim budućim karijerama. Izdvojila bih veoma duhovitu, tragikomičnu igru glumca koji ima samo jednu repliku u komadu koji se gleda, a i nju ponekad zaboravi, pritisnut svakojakim nevoljama koje mogu zadesiti glumca što dva sata nepomično stoji na sceni. Mislim da je Pehar pronašao najtačniji način igre i put kako da osvoji naklonost i empatiju gledalaca.

***

A.P. Čehov, IVANOV, režija Paolo Magelli, Narodno pozorište Sarajevo

Velika Čehovljeva drama Ivanov je drama o intelektualcu umornom od života. Magellijeva inscenacija nam donosi novo čitanje Ivanova, iznimnim teatarskim rukopisom. On je uvijek svoj, originalan i neponovljiv. To je neko „iskošeno“ čitanje ovog djela u kome se melanholija utapa u nervozu, tako da sve postaje zastrašujuća buka, koja odslikava košmar i paniku suvremenog svijeta. Ova aktualizacija nije formalna, on ne slijedi vanjske znakove našeg vremena, već insistira na njegovoj unutrašnjoj dimenziji, haosu i kakofoniji koje uništavaju puteve i meandre samog životnog smisla.

***

**Ivo Andrić, GOSPOĐICA, režija Đurđa Tešić, Narodno pozorište Republike Srpske
Banja Luka**

Gospođica Ive Andrića nastala je iz plodonosne suradnje dvije sjajne umjetnice. Vanja Ejđus, prvakinja beogradskog glumišta, prvi put se okušala kao dramaturginja. Iako je vrlo teško dramaturgirati Andrićeva djela, Ejđusova je to učinila briljantno, duboko je prodrla u unutarnju, psihološku dramu glavne junakinje, vješto inkorporirala i Andrićeve refleksije ovoga djela koje izgovaraju svi ostali glumci, sudionici predstave. Redateljica Đurđa Tešić ovim glumcima dala je i složene zadatke da osim toga igraju uspješno po neko lica, važnih da se osvijetle glavni lik i njegova tragična sudbina.

***

Skender Kulenović, DJELIDBA, režija Miralem Zupčević, Narodno pozorište Tuzla

Djelidba Skendera Kulenovića osuđena je na zabranu od tadašnje komunističke cenzure na prvoj premijeri u Sarajevu 1947. Skender je kažnjen premještajem u Mostar. Radnja drame odvija se u Tufkinjoj kahvi, gdje se sastaju predstavnici Bošnjaka, Hrvata i Srba da podijele pomoć koja je stigla u Gluhu Bukovicu. Svako se bori da njegov narod dobije što više, a zapravo svi se bore za svoj lični interes. Miralem Zupčević je prepoznao univerzalnu vrijednost drame, koja iako davno pisana, vrišti svojom aktuelnošću. Prišao s velikim poštovanjem prema velikom piscu, postavio je integralni tekst, a njegov glavni zadatak bio je osmisliti tipove i likove u drami, ogoliti karaktere, naglasiti Skenderov neponovljivi humor. Njegov rad iskusnog pedagoga glume uveliko je pomogao svim kolegama glumcima da naprave upečatljive i duhovite likove.

***

Emina Kovačević, PERZEIDE, režija Karmen Obrđalj, Narodno pozorište Mostar

Svakako treba pozdraviti pojavu mlade, talentirane dramske spisateljice Emine Kovačević, čije su dvije drame uprizorene ove sezone u Narodnom pozorištu u Mostaru. U produkciji Perzeide, dogodio se onaj sretni trenutak pozorišta, kad izgleda kao da su se četiri žene, autorica teksta, režije i dvije glumice pogledale u oči i rekle: ovo je naša tema, duboko je razumijemo i osjećamo. Rezultat je istinski potresna predstava, koja je dvjema sjajnim glumicama omogućila da do tančina donesu temu zlostavljanja žena u naš teatar. Jedna od njih je dobro poznata Gordana Boban, koja je svojim kreacijama već obezbijedila zlatno mjesto u istoriji bosanskohercegovačkog glumišta. Druga je Fatima Kazazić Obad, čije vrijeme tek dolazi, sudeći po artistskom umijeću a i naznakama dubokog emotivnog registra koji nosi u sebi.